

Sygn. akt I C 198/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 stycznia 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 36.429,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. M. kwotę 36.429,00 zł (trzydzieści sześć tysięcy czterysta dwadzieścia dziewięć złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 12.929,00 zł od dnia 10 kwietnia 2014 roku i od kwoty 23.500,00 zł od dnia 12 stycznia 2016 roku,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4064 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 3166,40 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, w tym kwotę 1725 zł tytułem opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa.

UZASADNIENIE

Powód M. M. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 11 000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2013 r., kwoty 1 929 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2 400 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 23 czerwca 2013 r. na drodze krajowej ze S. w kierunku S. doszło do kolizji z udziałem motocykla, którym się poruszał. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, która uznała swoją odpowiedzialność i w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi kwotę 5 500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu kamizelki ortopedycznej. Powód w dniu wypadku udał się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w P., gdzie rozpoznano u niego złamanie nasady bliższej kości ramiennej oraz stwierdzono m.in. dolegliwości bólowe karku, otarcia naskórka okolic prawego podbrzusza i kolana prawego. W związku z wypadkiem zniszczeniu uległa powoda odzież ochronna dla motocyklistów, kask i buty. Powód wskazał ponadto, że ze względu na narastające dolegliwości bólowe oraz pogłębiające się złe samopoczucie skorzystał z wizyty domowej lekarza chirurga, który stwierdził, że powód ma unieruchomioną opatrunkiem kończynę prawą oraz zalecił wykonanie RTG barku i noszenie ortezy na ramię i bark. Z uwagi na bóle kręgosłupa w odcinku lędźwiowo – krzyżowym powód skorzystał z pomocy lekarza ortopedy, który zalecił mu noszenie kołnierza ortopedycznego, konsultację neurologiczną i psychologiczną oraz odbycie rehabilitacji.

Lekarz psychiatra zdiagnozował u powoda pourazowe zaburzenia depresyjne i adaptacyjne oraz lęki przed jazdą samochodem, a lekarz neurolog potwierdził odczuwane przez powoda dolegliwości i zalecił wykonanie badania RTG kręgosłupa w odcinku L-S, które wykazało spłylenie lordozy lędźwiowej, węższą szparę L-S i niezrośnięty łuk kręgu S1. Powód podniósł, że według lekarza chirurga rokowania co do jego stanu zdrowia są niepewne.

Pismem z dnia 22 grudnia 2015 r. powód rozszerzył powództwo domagając się zapłaty kwoty 34 500 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2013 r.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniosła, że powództwo jest bezzasadne, bowiem przyznana dotychczas kwota zadośćuczynienia w pełni rekompensuje powodowi doznaną krzywdę, zaś leczenie powoda przebiegało w sposób prawidłowy i przyniosło zamierzony efekt, co potwierdza przedłożona wraz z pozewem dokumentacja. Wskazała nadto, że dolegliwości powoda natury psychicznej nie zostały poparte żadnymi dowodami, a zaobserwowana u powoda reakcja na stres jest zjawiskiem typowym, o charakterze przemijającym. Podała nadto, że powód nie wykazał, aby przedmiotowe zdarzenie w znaczny sposób wpłynęło na jego aktywność życiową lub zawodową i nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów. Pozwana zakwestionowała także roszczenie o zapłatę odszkodowania, bowiem jej odpowiedzialność ogranicza się tylko do normalnych następstw zdarzenia, z którego szkoda wynika. W ocenie pozwanej powód nie dowiódł natomiast, że korzystanie z prywatnej opieki medycznej było niezbędne, jak również nie dowiódł zasadności zwrotu kwoty 245 zł tytułem dojazdu do placówek medycznych.

Strona pozwana, w piśmie z dnia 12 stycznia 2016 r. wniosła o oddalenie powództwa również w rozszerzonej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w dniu 23 czerwca 2013 r. uległ wypadkowi jadąc motocyklem na drodze krajowej ze S. w kierunku S.. Sprawca wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Okoliczność bezsporna.

Po wypadku, tego samego dnia, powód udał się wraz z ojcem do S.w P., gdzie stwierdzono u niego złamanie nasady bliższej kości ramiennej oraz zalecono kontrolę w poradni ortopedycznej i noszenie kołnierza Schanza przez okres 10 dni. Powód korzystał z porad lekarzy ortopedów, którzy skierowali go na badanie RTG barku prawego, zalecili noszenie ortozy na ramię i bark, odbycie rehabilitacji oraz zażywanie leków NLZP. Pomimo dobrego stanu miejscowego lekarz ortopeda uznał, że rokowania co do zdrowia powoda są niepewne, bowiem istnieje ryzyko tworzenia się artrozy, która może upośledzać zakres ruchomości kończyny górnej u powoda. Lekarz neurolog potwierdziła u powoda doznane urazy oraz zaleciła wykonanie badania RTG odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa, które wykazało spłylenie lordozy szyjnej, zwężenie szpary pogranicza L-S oraz niezrośnięty łuk kręgu S1. Z powodu problemów ze snem oraz stanów lękowych powód korzystał z pomocy lekarza psychiatry, który zdiagnozował u niego pourazowe zaburzenia depresyjne i adaptacyjne oraz lęk przed jazdą samochodem. Wobec utrzymujących się dolegliwości bólowych powód udał się do lekarza pierwszego kontaktu, który skierował go do poradni neurologicznej i urazowo – ortopedycznej.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 19
- skierowania do poradni specjalistycznej – k. 20, 41-42
- historia zdrowia i choroby – k. 27 – 28, 35, 40,
- skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne – k. 36, 38

- wywiad lekarski – k.33, 43
- skierowane do poradni diagnostycznej – k. 34
- wynik badania RTG – k. 39
- zaświadczenia lekarskie – k. 29 – 31
- wywiad lekarski – k. 32
- przesłuchanie powoda – k. 90-92

W związku z długim okresem oczekiwania na zabiegi fizjoterapeutyczne w ramach NFZ, powód zdecydował się odbyć je prywatnie. Na rehabilitację woził powoda jego ojciec. Koszty prywatnych wizyt lekarskich, wykonywanych badań, rehabilitacji oraz dojazdów do placówek medycznych wyniosły 1 713 zł.

Dowód:

- zaświadczenia z 24.07.2013 r. i 22.05.2014 r. – k. 37, 83
- faktura VAT nr (...) – k. 48
- rachunek nr (...) – k. 49
- faktura VAT nr (...) – k. 50
- faktura nr (...) – k. 51
- rachunek (...) – k. 52
- faktura VAT nr (...) – k. 53
- faktura VAT nr (...) – k. 54
- koszty dojazdów – k. 55
- oświadczenia – k. 56-57
- faktura VAT nr (...) - k. 78
- faktura VAT nr (...) – k. 79
- faktura VAT nr (...) - k. 80
- zestawienia średnich czasów oczekiwania na świadczenia – k. 112-119

Po wypadku powód wymagał pomocy osób trzecich przy wykonywaniu codziennych czynności takich jak ubieranie, spożywanie posiłków czy czynności higieniczne. Powodowi pomagali rodzice, którzy z tego powodu przesunęli termin planowanego urlopu na koniec sierpnia 2013 r. Pomoc rodziców była dla powoda źródłem dyskomfortu. Powód skarżył się na bóle kręgosłupa szyjnego, lędźwiowego, barku, podbrzusza, karku, prawej ręki, odczuwał też drętwienie palców dłoni i pośladka prawego od strony uderzenia, konieczne było zażywanie przez powoda leków przeciwbólowych. W związku z lękami i dolegliwościami bólowymi powód miał problemy ze snem. Powód nosił kołnierz ortopedyczny przez okres około 4 tygodni, zaś ortezę przez około 5 tygodni.

Przed wypadkiem powód był osobą wesołą, komunikatywną, chodził na siłownię, grał w siatkówkę, koszykówkę, jeździł na motocyklu. Obecnie sprawność powoda jest ograniczona, rano konieczna jest gimnastyka rąk, zaś po każdym

wysiłku uskarża się on na bóle prawej ręki, przez co zażywa leki przeciwbólowe. Kontuzja prawej ręki utrudniła powodowi codzienne funkcjonowanie, bowiem jest osobą praworęczną. Powód ma również ograniczoną ruchomość barku, nie może podnosić do góry prawej ręki, odczuwa dolegliwości bólowe barku. Przed wypadkiem powód pomagał rodzicom przy pracach wokół domu, obecnie nie może wykonywać wszystkich prac (np. rąbać drewna), bowiem musi się oszczędzać. Wypadek spowodował, że powód stał się nerwowy, zamknięty w sobie, mniej się uśmiecha, ograniczył kontakty towarzyskie, nie ma ochoty na spotkania z ludźmi.

Powód od (...) roku życia interesował się motocyklami, lubił przy nich majsterkować. Jazda na motorze była jego pasją, przejeżdżał na nim ok. 8 000 km rocznie. Obecnie odczuwa lęk przed jazdą motocyklem, porusza się tylko samochodem, choć również za kierownicą odczuwa niepokój. Uraz barku uniemożliwia powodowi wykonywanie jakichkolwiek prac przy motocyklu, brak mu dawnej sprawności manualnej, ponadto cały czas dokucza mu ból.

Powód zaprzestał wizyt u psychiatry, ponieważ myślał, że sam sobie poradzi z problemem. Ponadto, kierował się aspektem finansowym, gdyż za prywatne wizyty płacili jego rodzice. Po upływie roku od wypadku, wracają jednak do powoda związane z nim negatywne wspomnienia.

Dowód:

- zeznania świadka K. M. – k. 88-89
- zeznania świadka R. M. – k. 89-90
- zeznania świadka A. K. – k. 90
- przesłuchanie powoda – k. 90-92

Na podstawie przeprowadzonego badania psychiatrycznego stwierdzono u powoda zaburzenia stresowe pourazowe (F43.1) będące wynikiem wypadku z 23 czerwca 2013 r. Objawy tych zaburzeń obejmowały epizody powtarzającego się przeżywania urazu w natrętnych wspomnieniach, unikania działań i sytuacji, które mogłyby przypominać przeżyty uraz, wspomnienia lęków, zaburzeń emocjonalnych, zaburzeń snu. Zaburzenia mają przebieg falujący, zmienny, niektóre z upływem czasu ulegają zblednięciu, niektóre utrzymują się dłużej ze zmiennym natężeniem, w związku z czym trudno jest dokładnie ustalić, jak długo występowały u powoda dolegliwości psychiczne. W okresie rehabilitacji barku, kiedy powód nie uzyskał jeszcze w pełni ruchomości w stawie, występowały u niego dolegliwości psychiczne z rozpoznania zaburzeń adaptacyjnych (F43.2), które obejmowały nastrój depresyjny, lęk, poczucie niemożności poradzenia sobie z sytuacją. Skutki psychiczne, jakie wywołał u powoda wypadek można zakwalifikować jako długotrwały uszczerbek na zdrowiu i w oparciu o Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania i Tabelę oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu określić na poziomie 6%. Na tak ustalony stopień uszczerbku na zdrowiu miała wpływ okoliczność, że motocyklista (podobnie jak pieszy czy rowerzysta) jest bardziej narażony na fizyczne skutki wypadków komunikacyjnych, ponieważ nie jest chroniony przez ściany pojazdu, pasy, poduszki powietrzne czy kurtyny, w związku z tym odczuwa również większy stres. Rokowania co do zdrowia psychicznego powoda są pomyślne.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego A. H. – k. 122-128,
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego A. H. – k. 143-146

Przeprowadzone u powoda badanie neurologiczne wykazało stan po przebyłym urazie odcinka szyjnego kręgosłupa, stan po przebyłym złamaniu nasady bliższej kości ramiennej prawej i stan po stłuczeniu odcinka lędźwiowego kręgosłupa. W związku z przebyłym urazem odcinka szyjnego kręgosłupa powód doznał 2% długotrwałego uszczerbku

na zdrowiu (poz. J 94a w zw. z § 8 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 r.), uraz kręgosłupa w odcinku lędźwiowo – krzyżowym również skutkował 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (poz. J 94c w zw. z § 8 ust. 3 cyt. wyżej Rozporządzenia). Na wysokość uszczerbku na zdrowia powoda miał wpływ jego stan kliniczny w chwili badania oraz okoliczność, że jest osoba praworęczną. Przebyty uraz mógł bowiem utrudniać powodowi wykonywanie niektórych czynności życia codziennego takich jak dźwiganie, podnoszenie kończyn ku górze oraz innych wymagających obciążenia stawu barkowego prawego i kręgosłupa szyjnego. Rokowania co do stanu powoda są pomyślne, niewykluczone jest jednak, że wskutek utrzymujących się dolegliwości bólowych będzie on zmuszony korzystać z ćwiczeń usprawniających i rehabilitacji.

Dowód:

- opinia biegłej sądowej A. D. – k. 162-165
- opinia uzupełniająca biegłej sądowej A. D. – k. 191

Na podstawie badania ortopedycznego rozpoznano u powoda:

- stan po urazie skrętnym kręgosłupa odcinka szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo torebkowego skutkujący 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (J 89a według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r.)
- stan po urazie kręgosłupa lędźwiowego skutkujący 1% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (J 90a),
- stan po złamaniu guzka większego kości ramiennej prawej skutkujący 7% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (L 104).

Wypadek komunikacyjny, jakiemu uległ powód do chwili obecnej skutkuje bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyn górnych, szczególnie prawej. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych, niewielkim wysiłku fizycznym i zmuszają powoda do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w sposób zasadniczy utrudniają czynności życia codziennego, jak i pracę zawodową. W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego, zaś z powodu przebytego urazu nasilić się mogą dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość. Podobnie w przypadku kręgosłupa lędźwiowego, jednak o mniejszym nasileniu. Ponadto, przebyty uraz nasady bliższej kości naramiennej prawej może być w przyszłości przyczyną przedwczesnego rozwoju zmian zwyrodnieniowych. Rokowania na przyszłość są niepewne, powód będzie wymagał okresowej kontroli ortopedycznej i neurologicznej oraz leczenia usprawniającego.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego M. J. – k. 179 - 182,
- opinia uzupełniająca biegłego M. J. – k. 215.

W wyniku wypadku uszkodzeniu uległa odzież ochronna powoda, kask oraz zakupione trzy miesiące wcześniej, za kwotę 449 zł, buty do jazdy motocyklem.

Dowód:

- dokumentacja fotograficzna – k. 21-25
- potwierdzenie sprzedaży – k. 26
- zeznania świadka K. M. – k. 88-89

- zeznania świadka R. M. – k. 89-90

- zeznania świadka A. K. – k. 90

- przesłuchanie powoda – k. 90-92

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 5 500 zł oraz odszkodowanie w kwocie 180 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu kamizelki ortopedycznej.

Okoliczność bezsporna.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości co do roszczenia głównego oraz w zasadniczej części co do należności odsetkowych.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 23 czerwca 2013 r. kolizji drogowej, w wyniku której powód doznał obrażeń ciała, bezsporna była również zasada odpowiedzialności strony pozwanej. Strona pozwana przyznała powodowi zadośćuczynienie w wysokości 5 500 zł oraz odszkodowanie w kwocie 180 zł, kwestionowała natomiast zasadność dalej idących roszczeń w tym zakresie. Spór między stronami dotyczył ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia adekwatnego do skutków przedmiotowego zdarzenia dla jego życia i zdrowia oraz stopnia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda pozostającego w związku przyczynowym z tym zdarzeniem.

Obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm., dalej jako uoc). Zgodnie zaś z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą zatem odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436 §1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela był poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 23 czerwca 2013 r.

W ocenie Sądu, ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda pozostającego w związku przyczynowym z przedmiotową kolizją drogową wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 278 k.p.c. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, oraz psychiatrii. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych. Biegli w opiniach rzeczowo wskazali, które ze stwierdzonych u powoda schorzeń pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 23 czerwca 2013 r. Podkreślić należy, że biegły z zakresu ortopedii ustalił u powoda 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, biegły z zakresu psychiatrii 6% długotrwałego uszczerbku, zaś biegła z zakresu neurologii 4% długotrwałego uszczerbku. Opinie tych biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego oraz bezpośrednich badań powoda. Biegli w swoich opiniach oraz w sporządzonych opiniach uzupełniających wyjaśnili zarówno metodę

ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powoda obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na ich zdrowiu.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 34 500 zł oraz odszkodowania za zniszczoną odzież i koszty leczenia w kwocie 1 929 zł Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, stopnia stwierdzonego uszczerbku na jego zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, stopień doznanego przez powoda długotrwałego uszczerbku na zdrowiu oraz okoliczność, że powód do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe i ograniczenia w wykonywaniu czynności wysiłkowych, kwota dochodzonego zadośćuczynienia jest odpowiednia i powinna zrekompensować powodowi doznane cierpienia. Podkreślić należy, że powód w chwili zdarzenia nie miał żadnych dolegliwości, był w pełni sprawny i aktywny. Przebyte urazy, zwłaszcza w pierwszych miesiącach po wypadku skutkowały istotnie nasilonym zespołem bólowym, który spowodował ograniczenie aktywności fizycznej. Wskazać należy, że powód wymagał pomocy rodziców przy wykonywaniu czynności życia codziennego takich jak ubieranie, spożywanie posiłków czy kąpiel, co było dla niego źródłem dyskomfortu i poczucia wstydu.

Sąd miał również na uwadze, że powód w chwili zdarzenia miał (...) lat. Wskutek wypadku, powód zmuszony był zrezygnować z uprawiania sportów oraz ze swojej pasji, jaką była jazda motocyklem. Doznane urazy, również te w sferze psychicznej, uniemożliwiają natomiast powodowi powrót do dawnego życia. Nie ulega wątpliwości, że dla tak młodej osoby, prowadzącej wyjątkowo aktywny styl życia, ograniczenia w zakresie sprawności fizycznej były i są bardzo dotkliwe i trudne do zaakceptowania.

Pomimo wielomiesięcznego procesu leczenia, rokowanie co do powrotu do zdrowia powoda pod względem ortopedycznym są niepewne, zatem w ocenie Sądu w okolicznościach faktycznych tej sprawy, roszczenie zasądzenia dalszego zadośćuczynienia w wysokości 34 500 zł było w pełni uzasadnione i odpowiednie do rozmiaru krzywdy, jakiej doznał powód.

Sąd uznał również za zasadne roszczenie powoda co do zwrotu kosztów leczenia oraz zakupu zniszczonego obuwia. W postępowaniu dowodowym wykazano, że powód z uwagi na długi okres oczekiwania musiał skorzystać nie tylko z prywatnych zabiegów fizjoterapeutycznych, ale również z prywatnych wizyt lekarskich. W przypadku urazów doznanych podczas wypadków komunikacyjnych istotne jest szybkie podjęcie leczenia, bowiem tylko takie może dać oczekiwane efekty. Wskazać należy, że powód zmuszony był dojeżdżać na zabiegi rehabilitacyjne poza miejsce swojego zamieszkania, zaś na podstawie dokumentacji medycznej, wystawionych faktur i rachunków oraz przedłożonego i wyliczonego zgodnie z obowiązującymi stawkami spisu kosztów dojazdu, nie ulega wątpliwości, że zwrot kosztów był również zasadny. Pomimo udokumentowanych wydatków na kwotę 1 713 zł powód domagał się ich zwrotu w wysokości 1 480 zł i w takiej też kwocie Sąd uwzględnił roszczenie.

Z przedstawionych przez powoda fotografii wynika, że na skutek wypadku uszkodzeniu uległy jego kask, rękawiczki, kurtka oraz buty. Powód domagał się jedynie zwrotu kosztów zakupu obuwia i tylko na tę okoliczność przedstawił dowód w postaci potwierdzenia zakupu na kwotę 449 zł dokonanego 25 marca 2013 r. Należy zatem uznać, że w chwili zdarzenia buty te były prawie nowe, w związku z czym roszczenie w tym zakresie również podlegało uwzględnieniu. W oparciu o doświadczenie życiowe nie wymagała dalszego udowodnienia okoliczność, że uczestnicy wypadków motocyklowych są bardziej narażeni na uszkodzenie, czy zniszczenie zarówno odzieży jak i obuwia niż uczestnicy wypadków samochodowych.

Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c. Podkreślić należy, że powód nie wykazał, aby wcześniej niż w pozwie wzywał stronę pozwaną do wypłaty zadośćuczynienia, brak było zatem podstaw do zastosowania ogólnych przepisów dotyczących 30 - dniowego terminu, zwłaszcza że pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w toku postępowania likwidacyjnego. Wobec powyższego, żądanie zapłaty odsetek ustawowych od pierwotnie dochodzonej kwoty tj. 11 000 zł było zasadne od daty doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu tj. 10 kwietnia 2014r. Z tego też względu sformułowane w pozwie żądanie odsetek ustawowych za okres od 5 sierpnia 2013 r. do 10 kwietnia 2014r. podlegało oddaleniu. O odsetkach w części dotyczącej rozszerzonego powództwa tj. kwoty 23 500 zł, należało je zasądzić od daty doręczenia stronie pozwanej pisma rozszerzającego powództwo, a zatem od 12 stycznia 2016 r. (data sporządzenia pisma ustosunkowującego się do rozszerzonego powództwa).

O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 98 k.p.c. obciążając stronę pozwaną w całości kosztami procesu poniesionymi przez powoda oraz wydatkami wyłożonymi tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku. Na koszty poniesione przez powoda w wysokości 4 064 zł składają się: wynagrodzenie pełnomocnika 2 400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłata sądowa od pozwu 647 zł oraz zaliczka na wydatki związane z wydaniem opinii przez biegłych 1 000 zł. Na wydatki w wysokości 3 166,40 zł poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku składają się natomiast: kwota 1 441,40 zł tytułem wynagrodzenia biegłych sądowych oraz 1 725 zł tytułem opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa, która nie została uiszczona przez powoda.